1848. No. 46.

DRENTSCHE COURANT.

Vrijdag, den 9 Junij.

Nederland.

Den 5 is te 's Hage het uit vrijwillige bijdragen der natie opgerigte standbeeld van prins *Willem* van Oranje plegtig onthuld, in bijzijn van den Koning. De minister van binn. zaken, Z.M. toesprekende, zeide ten slotte: „Op het oogenblik, waarop een geest, dien ik nog geen naam weet te geven, meerdere volken van ons werelddeel in beroering bragt, verdragen en grondwetten verscheurde, troonen deed waggelen en troonen deed sloopen, en de uitwerking daarvan ook onze landpalen scheen te naderen: heeft het wijze beleid Uwer Maj. alle gevaar van ons voorvaderlijk erf afgeweerd, in ons midden rust, orde en tevredenheid verzekerd, en betuigd en betoond, alle offers veil te hebben, die strekken kunnen, om de grondslagen van ons volksgeluk te verbeteren, aan de billijke vorderingen van onzen tijd regtmatige voldoening te verschaffen, en de weldaden uwer regering ruimer en zekerder te genieten te geven. Dat voornemen is nu reeds gebleken veel meer te zijn dan de opwelling der welwillendheid van een enkel oogenblik. De dagelijksche bemoeijingen Uwer Maj. bewijzen, dat het doel van [illegible] ijverig streven blijft, de grondslagen der inrigting en van het onafhankelijk bestaan van onzen Staat te verbeteren, en dat Uwe Maj. voor het Nederland van onzen tijd een tweede *Willem* van Oranje wil zijn. De tegenwoordigheid Uwer Maj. in dit uur, op deze plaats, en bij deze plegtigheid geeft ons daarvan de vernieuwde verzekering. Ik vinde geene woorden, om geheel uit te drukken de mate der erkentelijkheid, die wij Uwe Maj. daarvoor verschuldigd zijn. Maar ik heb ééne bede. Vergun mij dat ik haar uitspreke.

„Ga, Sire! rustig voort, op den wel gekozen en gelukkig ingeslagen weg. Sta, gelijk deze Eerste *Willem*, onverschrokken in het midden der onstuimige golven. De onwankelbare trouw van het deugdzame volk, dat Uwe Maj. eert, zal Uw steun, zijne onverflaauwde liefde Uw loon zijn.

„En rijst er al op dezen oogenblik nog geen standbeeld U ter eere, in marmer of metaal; in onze harten, en in die onzer kinderen en kindskinderen is U alreede verworven eene gedenkzuil der dankbaarheid, der eeuwen tand te sterk, en, bij het loeijen der orkanen, onwrikbaar vast."

Z.M. dankte voor de verknochtheid hem betoond en voor 't uitstekend blijk van gehechtheid en dankbaarheid jegens 't huis van Oranje, dat de natie door de oprigting van dit standbeeld had gegeven. Z.M. zeide dat hij, overtuigd van de waarheid der vaderlandsche spreuk dat eendragt magt geeft, en vooral in de tegenwoordige omstandigheden de moeijelijkheid Zijner roeping gevoelende, die verknochtheid van 't Nederlandsche Volk hoog waardeerde, omdat alleen in die naauwe vereeniging tusschen Vorst en Volk een voortdurende waarborg voor 't heil des Vaderlands gelegen is. Zonder die innige verknochtheid en eendragt, zeide Z.M., op 't standbeeld wijzende, had ook deze man nimmer kunnen tot stand brengen, wat door hem tot vestiging der Nederlandsche onafhankelijkheid is verrigt.

De plegtigheid was, gelijk de minister zeide, zoodanig als de tijdsomstandigheden en de zedigheid en degelijkheid van ons volkskarakter vorderen, dat is hoogst eenvoudig.

ZM. heeft jhr *L. R. Gevaerts* eervol ontslagen als waarnemend gouverneur van Zuid Holland, en tot gouverneur van Zuid Holland benoemd mr *E. J. A.* graaf *van Bijlandt*, vroeger referendaris bij 't kabinet des Konings.

De Dedemsvaart wordt van 16 ek. tot 1 Sept. ek. voor de scheepvaart gesloten, vooral wegens 't maken van eene derde waterkeering in dat kanaal, beneden de herberg *de Ligtmis*, waardoor men meent meer verzekerd te zijn van een vast peil te Hasselt. Bij de aanbesteding is bepaald, dat voor elken dag nawerkens *f* 300 boete, en voor elken dag binnen den termijn *f* 300 premie zal gegeven worden.

Dr. *Sarphati* heeft het bouwen eener kapitale schuur voor 't bergen van haardasch te Amsterdam, uitbesteed voor *f* 37,700.00.

Het reeds in ons no. 43 vermelde adres van een groot aantal notabele ingezetenen der stad Groningen, is gerigt tegen de bepalingen van 't ontwerp van grondwet over 't onderwijs, de godsdienst, 't regt van vereeniging en de Eerste Kamer, tegen de regtstreeksche verkiezing, en tegen de bepaling dat de wet 't aantal provincien kan vermeerderen of verminderen. Over deze laatste en andere dergelijke bepalingen van 't ontwerp zeggen de adressanten, dat het niet aan de wet mag worden overgelaten, wezenlijke, zelfs fundamentele veranderingen in de Grondwet te maken. „Men verge niet, zeggen zij, van de Dubbele Kamer, dat zij de verandering eener fundamenteele bepaling, bij wijze van delegatie, op de gewone wetgeving overdrage. Zoo iets tot het wezen van onzen staat behoort, 't zijn de provinciën, die een historischen grondslag hebben, vroeger souverein gezag uitoefenden en eigen wetten en costumen bezaten. Den gewonen wetgever bevoegdheid te geven, om die provinciën te vermeerderen of verminderen, daarin kan geene Dubbele Kamer toestemmen zonder afstand te doen van 't geen haar is opgedragen. De zaak is van meer gewigt dan oppervlakkig schijnt, omdat de ingezetenen in 't algemeen zeer

aan 't behoud der aloude provincien gehecht zijn. Zoo men b.v. van Vriesland en Groningen ééne provincie maakte met de stad Groningen of Leeuwarden tot hoofdstad, zou misnoegen, ontevredenheid, eindelooze verdeeldheden en twisten tusschen de ingezetenen dier provincien 't gevolg zijn. Veel moet men aan de wet overlaten, nml. toepassing van beginsels, reglementaire bepalingen enz., doch geen fundamentele veranderingen. Is 't niet vreemd, dat de gewone wetgeving aan de Dubbele Kamer voorstelt, dat zij hare taak aan de gewone wetgeving overlate? schijnt het niet alsof men de verlangde verandering niet aan de Dubbele Kamer durft voorstellen, uit vrees van de vereischte meerderheid van ⅔ der stemmen niet te zullen verkrijgen?"

Den 5 is te Amsterdam eene ijselijke misdaad ontdekt. De dochter van een man uit de volksklasse, was 10 jaren lang door haar vader en stiefmoeder in een naauw hok opgesloten geweest, zonder reiniging, zonder lucht en zonder gemeenschap met eenig menschelijk wezen. Hoogst karig voedsel werd haar dagelijks in de gevangenis gebragt, waarin de geest- en ligchaamsvermogens van het nu 16jarig meisje misschien onherstelbaar vernietigd zijn. De toestand van 't slagtoffer van haat en hebzucht (men zegt dat aan 't kind mettertijd eene erfenis zou toevallen) trof allen, door de wezenloosheid, menschenschuwheid en vergroeijing waartoe 't kind is gebragt, en 't weinige dat men uit haar kon vernemen. De man en de vrouw, op welke de zwaarste vermoedens rusten van die misdaad te hebben bedreven, zijn onmiddelijk gearresteerd na de ontdekking, die door een toeval plaats had, daar degenen, die van vroeger tijd van 't bestaan des kinds kennis droegen, steeds van de ouders hoorden, dat het elders werd groot gebragt. 't Meisje is in 't bestedelinghuis ter verpleging opgenomen.

Den 3 zijn de Regenten van 't Huiszitten- en Diaconie-armengesticht te Leiden, door burgemeester en wethouders der stad, met behulp der policie, na vergeefsche vermaning om zich te verwijderen, uit dat gesticht verdreven en daarop nieuwe regenten geïnstalleerd. De verdrevenen zijn 8 diaconen, 3 predikanten en 5 ouderlingen der nederd. herv. gemeente; de verwijdering van sommigen hunner heeft niet dan met aantasting aan den lijve en met veel moeite kunnen geschieden. Dit is 't gevolg van sedert lang bestaande geschillen tusschen de stedelijke regering en 't bestuur van genoemd gesticht, wordende van de zijde des kerkeraads regt van eigendom op 't Huiszittenhuis beweerd. 't Verdreven collegie heeft burgemeester en wethouders bij den regter aangeklaagd wegens aangedaan geweld en mishandeling. 't Stedelijk bestuur beweert, dat er groot verschil bestaat tusschen Huiszittenhuisgoed en Diaconiegoederen, hebbende hetzelve sedert meer dan twee eeuwen 't Huiszittenhuis ongemoeid bestuurd.

De kerkeraad daarentegen zegt in een open brief aan de herv. gemeente te Leiden: „De commissie die den Breeden Kerkeraad vertegenwoordigt, was den 3 op 't Huiszittenhuis om Diakenen ter zijde te staan in 't verdedigen van de regten der gemeente. De bezittingen, waaruit Huiszitten- en Diaconie-armen bedeeld en onderhouden worden, mogen naar 't oordeel van den Kerkeraad niet langer staan onder 't uitsluitend en oppermagtig beheer der stedelijke regering. Zij behooren als eigendom der herv. gemeente door die gemeente bestuurd te worden. De Kerkeraad verlangt dat bestuur op den welgeordenden en wettigen voet geregeld te zien. De regering wil dat niet. Zij verlangt *opperbestuur*. Uwe vertegenwoordigers zijn mishandeld, omdat zij voor de bezittingen, ten behoeve der armen, pal stonden, omdat zij de regten der gemeente en kerk verdedigden."

De hoogleeraar en akademieprediker *van Oordt* zich mede door 't gedrag der stedelijke regering beleedigd achtende, heeft haar zijn ontslag ingezonden als chef van 't corps academische rustbewaarders; tengevolge waarvan de studenten op eene den 6 gehouden bijeenkomst besloten hebben dat corps te ontbinden.

Een lid van den raad der stad Leiden protesteert in de *Leidsche Courant* tegen de benoeming van regenten van 't Huiszittenhuis als door den Raad niet in wettigen vorm gedaan.

Een ingezeten van Leiden roept in de *Leidsche Courant* alle ledematen op tot teekening van een adres, houdende betuiging van deelneming aan den kerkeraad.

In één woord, 't gebeurde heeft de geheele stad in beweging gebragt.

In schier alle gemeenten van N.Braband worden thans petitiën onderteekend om volkomen vrijheid van onderwijs en godsdienst.

De schadelijke denrups vertoont zich weêr veelvuldig in twee aaneen grenzende bosschen in de buurtschap Hulshorst, tusschen Harderwijk en Nunspeet; deze bosschen zijn 12 bunders groot en 16 jaren oud.

Assen, 8 Junij.

Door eenige ingezetenen dezer stad wordt een adres aan de Tweede Kamer gezonden, houdende bedenkingen tegen de bepalingen van 't ontwerp van gewijzigde grondwet betreffende de Eerste Kamer, 't regt van vereeniging, 't onderwijs en de godsdienst, tegen de regtstreeksche verkiezing van volksvertegenwoordigers, en vooral tegen de bepaling dat 't aantal provincien bij de wet kan worden verminderd. Deze laatste bepaling beschouwen de adressanten als revolutionair, nadeelig voor algemeene en bijzondere belangen, strijdig met den wensch der natie althans in Drenthe. Zij achten het onregtvaardig, dat het op verbond oorspronkelijk rustende regt van bestaan der constituerende deelen van den staat afhankelijk wordt gesteld van eene stemming bij meerderheid, terwijl die meerderheid partijdig en belanghebbende is. Zij voorzien dat eene grondwetsbepaling, die 't voortdurend bestaan der kleinere provincien onzeker maakt, dezelve zou doen afzien van alle pogingen tot ontwikkeling en verbetering harer huishouding. Zij vragen waarom dan toch de regering eene dergelijke bepaling voordraagt, nadat zij zelve openlijk verklaard heeft „dat zij geene groote bezuiniging „ziet in eene vernietiging der bestaande gewesten, en dat „deze vooralsnog geen bijval zou vinden bij de natie."

„De pogingen tot bezuiniging, zeggen de adressanten, worden ook in Drenthe op hoogen prijs gesteld, mits zij ondergeschikt zijn aan den eerbied verschuldigd voor hetgeen regt is. Ook verlangt men in Drenthe geene huishouding even kostbaar als elders, gelijk zij dan ook werkelijk reeds, in eenige opzigten, naar kleinere schaal is geregeld; en ware het niet dat deze provincie hare rijke domeinen op het altaar des Vaderlands had ten offer gebragt en tevens deel had gekregen aan eenen vroeger bij haar onbekenden schulden-

last, zij zoude zelve voor een aanmerkelijk deel in hare behoeften kunnen voorzien. Maar hoe dit zij, men make de Drenthsche huishouding zoo min bezwarend voor 's lands schatkist, als men, op behoorlijke wijze, kan; maar men zie af van het plan om dezelve vroeg of spade op te heffen."

Er zal, naar wij vernemen, gelegenheid gegeven worden, om van dit adres nader kennis te nemen en het te onderteekenen.

'*t Algemeen Verslag van den Landbouw in Nederland in* 1847, opgemaakt en uitgegeven vanwege de MAATSCHAPPIJ VAN NIJVERHEID, behelst eene menigte berigten van proefnemingen, in 1847 hiertelande gedaan, met maïs of turksche tarwe, met een tiental buitenlandsche aardappelsoorten en met americaansche rogge.

Omtrent de maïs stemmen nagenoeg alle berigten in met hetgeen de Utrechtsche Commissie van Landbouw zegt »dat de beide beproefde maïssoorten, de Straatsburgsche en de Americaansche, weinig geschikt zullen zijn, om onder de gewone inlandsche veldgewassen te worden opgenomen, als zijnde de uitslag te wisselvallig, om steeds op een tijdig rijpworden van 't graan te kunnen rekenen, om van andere moeijelijkheden, aan de drooging en ontkorreling der aren enz. verbonden, niet te spreken; dat toch, daar 't jaar 1847 niet kan worden gerekend tot de meest ongunstige, natte en koele jaren in ons klimaat te behooren, eene nog ongunstiger uitkomst te wachten is in regenachtige zomers van eene gure of dikwijls afwisselende weersgesteldheid."

Beter slaagde eene proefzaaijing door prof. NEMAN ondernomen met de kleinere maïssoorten (de *zea maïs praecox* of *cinquantaine* en *à poule*). De zaden van deze zijn goed rijp geworden en de aren gevuld, en de hr NEMAN zou van oordeel zijn, dat zoo men de maïs als veldgewas hiertelande wil aankweeken, men van deze kleinere soorten nog betere resultaten zal kunnen verwachten, dan van de eerstgenoemde, hoewel 't meel van deze mogelijk de voorkeur verdient.

De proeven met de buitenlandsche aardappelsoorten gaven lang niet dezelfde uitkomst overal; geene aardvrucht wijzigt zich zoozeer naar den bodem; een eene soort, die [illegible] elders slecht uitvalt, kan in eene streek, die juist voor haar geschikt is, zeer voordeelig zijn. Doch de vrij algemeene uitkomst is: dat de nieuwe soorten vooralsnog geen voorkeur verdienen boven de vroeger hier bestaande; dat de ziekte op de oude en nieuwe soorten gelijkelijk werkt; dat eenige soorten voor menschenvoedsel vrij goed zijn, als ze in ligten zandigen grond worden geteeld; dat de voederaardappelen boven de hier bekende niets voor hebben.

De verkregen aardappelen uit de ontvangen zaden waren van verschillenden vorm en kleur dooreengemengd; zoodat hier hetzelfde als bij de ooftvruchten plaats heeft, dat men nml. uit de zaden verschillendsoortige afstammelingen terugkrijgt, welke later door sortering en kultuur moeten veredeld worden, om eene duurzaam gelijke soort van vruchten te verkrijgen. Om zulke aardappelen te erlangen, zal men dan ook de gelijkmatigste aardappelen moeten uitzoeken en die van jaar tot jaar voortplanten, om te beproeven of ze zich op den duur zullen verbeteren.

Door eene naauwkeurige sortering der beste aardappelen uit de verschillende soorten, die de meest geregelde gedaante hebben en met elkander overeenkomen, en door die tot poters voor volgende jaren te doen dienen, zal men misschien na verloop van tijd eene betere aardappelsoort kunnen verkrijgen; door hoedanige sortering de veelvuldige inlandsche soorten en verscheidenheden die veredeling en vaste kenmerken, welke zij thans bezitten, schijnen te hebben verkregen.

Doch men zal meer voordeel vinden bij de verbouwing der beste inlandsche soorten, onder aanwending van zoodanige handelwijzen, als bij de aardappelteelt moeten worden opgevolgd, om er een deugdzaam product van te kunnen verwachten.

Vooral wegens de groote moeijelijkheid om uit zaadlingen eene bestendige soort van gelijken vorm, kleur, bloei, bladgroen enz. te bekomen, geschikt voor eene verbouwing op uitgebreide schaal en voor den handel, moet de voortgezette cultuur met de nieuw gewonnen poters, in 't belang der zaak, niet onbepaald aan 't publiek aanbevolen, maar liever overgelaten worden aan degenen die de gelegenheid hebben om voor eigen liefhebberij, de proeven met eenige soorten te vervolgen; en deze zullen waarschijnlijk op den duur ondervinden, dat er onder deze nieuwe soorten eenige gevonden worden, welke met onze beste inlandsche soorten kunnen wedijveren.

De Americaansche winterrogge heeft over 't algemeen zeer goed voldaan; op eenige plaatsen viel zij in stroo, in beschot of gewigt iets beter, in andere iets minder uit dan inlandsche rogge. 't Zaaizaad, bij de proefnemingen hiertelande gebezigd, was, schijnt het, overjarig, en kiemde daardoor minder goed. Na den oogst van 1848 zal men eerst met grond kunnen oordeelen, of deze rogge de voorkeur boven onze inlandsche verdient, omdat nieuw zaad zich eerst in 't tweede jaar 't meest ontwikkelt. In een berigt wordt reeds vermeld, dat de gewonnen rogge in kwaliteit verre beneden 't zaaikoren was, in een ander, dat 't americaansche zaaizaad de hiertelande welligt nimmer bereikte zwaarte van 78 ned. pond het mud had, doch dat het daarvan geoogste graan, hoewel 't gewas voortreffelijk en forsch stond, reeds dadelijk gedaald was tot 70 ned. pond.

In 't bovengemelde Verslag wordt het volgende medegedeeld uit 't rapport der Commissie van Landbouw in Utrecht: »Zoo snel de muizen in 't najaar van 1846 en 't begin van 1847 waren toegenomen, schier even snel zijn ze in den nazomer verdwenen of werden dood op 't veld gevonden. Men wil hebben opgemerkt, dat de aanwezigheid van witte muizen de aannadering kenmerkte van derzelver verwijdering. Ook werd bespeurd, dat vele muizen met ongedierte bezet waren, en dat spoedig daarna weinig meer werden gezien. Men herinnert zich hierbij de verschijnselen, die bij 't verdwijnen der muizen werden waargenomen in 1844, toen ze door eene huidziekte of schurftachtigen uitslag werden aangedaan."

De *Volksvriend* deelt weer twee bewijzen mede, dat 't gebruik van sterken drank hiertelande steeds meer tegengegaan wordt.

't Eerste is ontleend uit twee reglementen onlangs door de regering der stad Hoorn vastgesteld. 't Brandreglement dier stad bepaalt: »'t Verstrekken van sterken drank aan de brandspuitlieden is verboden. Waar zulks noodig wordt geoordeeld, zorgt de brandmeester-generaal voor 't geregeld en evenredig verstrekken van brood, boter, kaas, koffij of bier. Die zich aan sterken drank mogten te buiten gaan, moeten van de spuit worden weggezonden en de boete voor afwezigheid betalen. Zij zijn bovendien verstoken van alle voordeelen die aan de spuit opkomen."

Bij een ander reglement voor werklieden, kaasdragers enz. wordt bepaald, dat zij gedurende hunne werkzaamheden geen sterken drank mogen gebruiken, op eene boete van *f* 0.50 a *f* 1.00. Aan alle overige officianten van minderen rang wordt insgelijks bij hunne aanstelling 't gebruik van sterken drank verboden, en hun aangezegd dat ingeval van dronkenschap, zij voor de eerste maal worden gestraft met eene schorsing van zes weken en, bij herhaling, uit de stedelijke dienst ontslagen.

De tweede bijzonderheid, door den *Volksvriend* vermeld, is dat aan de kasteleins op de stations van den Hollandschen Spoorweg op nieuw verboden is sterken drank te schenken aan een der conducteurs, machinisten of andere beambten.

't *Weekblad van 't Regt* deelt 't arrest mede van den Hoogen Raad in zake van den Waalschen Kerkeraad te Amsterdam tegen den Staat. Dit arrest verklaart art. 192 der Grondwet in den voor de Hervormde kerk gunstigsten zin. De herv. kerk heeft een volstrekt *regt* om de door haar in 1814 van staatswege genoten inkomsten voortdurend te genieten, terwijl alwat de schatkist meer bijdraagt ten behoeve van kerkgenootschappen, *gunst* is; de herv. kerk kan die inkomsten in reg-

ten vorderen, evengoed als de koning zijn grondwettig inkomen of de houder van staatsschuldbrieven de jaarlijksche interessen, en zonder dat dit b.v. aan 't roomsche kerkgenootschap eenige aanspraak op inkomsten van staatswege geeft: die leer is nu ook door den Hoogen Raad bekrachtigd. Daaruit volgt dat de herv. kerk 't grootste deel van 't geen zij uit de schatkist trekt, zal behouden, wat ook in 't vervolg de liberale beginsels of de noodzakelijkheid van bezuiniging zullen doen besluiten omtrent 't subsidiëren van kerkgenootschappen.

'T Voornaamste deel van dat arrest luidt als volgt: Overwegende ten aanzien der vordering ten principale, dat te dien aanzien het éénig verschilpunt in regten is, of art. 192 Grondwet, zoo als de verweerder beweert, alleen in dien zin moet worden verstaan, dat het eenig en alleen te beschouwen zij als eene bepaling, geschreven tot geruststelling van de ingezetenen en van de verschillende kerkgenootschappen en als voorschrift voor de regering en wetgeving, zonder kracht noch werking voor de belanghebbenden; dan wel als obligatoir ten behoeve dezer laatsten;

O., dat in eerstgemelden zin de bepaling inderdaad niets zoude beteekenen, ook niet als voorschrift voor de regering en wetgeving, maar het lot der belanghebbenden in die gezindheden, welke bij het emaneren der Grondwet en vroeger van hunne fondsen zijn beroofd, en dezelve bij vroegere Grondwet bereids als nationaal hebben zien verklaren, ten eenemale van den bij de Grondwet verbonden Staat zoude zijn afhankelijk gesteld, en dat alzoo bij het artikel eene zeer ijdele en niets beteekenende zoogenaamde algemeene geruststelling zou zijn gegeven, zonder ander gevolg dan dat, wat de Regering daaraan in elk geval zou willen geven, hetgeen ten eenemale zou strijden met de uitgedrukte woorden: » dat de tractementen, pensioenen en andere inkomsten, van welken aard, thans genoten door de gezindheden of derzelver leeraars, aan de gezindheden worden verzekerd," terwijl dergelijke uitlegging tevens zou strijden met den aard en het doel der toezegging, in verband met het bepaalde bij de tweede zinsnede van het artikel, omtrent het facultative van dergelijke toekenning aan leeraars, die tot daartoe geen tractement hebben genoten;

O., dat het er verre af is, dat, gelijk beweerd is, dergelijke verzekering en toezegging zoude gelijk staan met de beloften van staatkundige instellingen, bij de wet of anderzins te regelen, en welker instelling alsdan evenzeer in regten zoude kunnen worden gevorderd, nademaal in die gevallen zeer zeker geen twistgeding zou rijzen over eigendom en daaruit voortspruitende regten of over schuldvordering of burgerlijke regten, waarvan de kennisneming bij art. 163 Grondwet bij uitsluiting aan de regterlijke magt is opgedragen; maar dat veeleer het onderwerpelijk geval gelijk staat met die der artt. 29, 31, 34 en 36, omtrent het toegezegd inkomen aan de Kroon, aan eene Koninginne-weduwe en aan den Prins van Oranje, van artt. 88 en 89 Grondwet, omtrent de verblijf- en reiskosten der leden van de Eerste en Tweede Kamer van de Staten-Generaal, als houdende gecontracteerde schuld en alzoo gevende schuldvordering conform art. 163.

Buitenland.

De Nationale Vergadering van Frankrijk heeft den 3, met 396 tegen 337 stemmen besloten de magtiging tot geregtelijke vervolging van den hr *Louis Blanc* te weigeren. De stemming door zitten en opstaan, viel tot zijn nadeel uit; doch zijne aanhangers trokken dit in twijfel en begeerden eene nieuwe stemming, schoon 't reglement na eene eerste afdoende stemming geene tweede gedoogt. De voorzitter meende echter, wegens 't groote belang der zaak, te moeten toegeven, en deed nu de vergadering hoofdelijk stemmen. Eenige leden schijnen onderwijl van meening veranderd te zijn; althans nu verklaarde zich eene kleine meerderheid vóór *L. Blanc*. Noch 't aanzien der vergadering noch dat der regering, wier leden op één na reeds bij de eerste stemming voor *L. Blanc* partij kozen, heeft bij deze zaak gewonnen.

Berigten uit Weenen van 1 j.l., melden, dat 's keizers naamdag aldaar feestelijk is gevierd; dat 't akademisch legioen en de burgerwacht de kerkelijke plegtigheid hebben bijgewoond; dat 't volkslied herhaalde malen is aangeheven. De barrikaden werden gaandeweg opgeruimd; de stad was rustig en stond onder 't beheer der veiligheids-commissie die zich zelve heeft opgeworpen, terwijl 't ministerie, zoo goed het kon, voor de rijks belangen zorgde.

Eindelijk heeft in Lombardije een beslissend feit plaats gegrepen; voor 't eerst hebben de vijanden elkander in 't open veld ontmoet. Koning *Karel Albert* heeft te Goïto, met 15- a 20,000 Piemontezen, een Oostenrijksch leger van 30,000 man verslagen. De vesting Peschiera, een der sterkste punten, die de Oostenrijkers nog in Lombardije bezet hielden, heeft zich ook, na een langdurig beleg overgegeven.

De Duitsche Nationale Vergadering heeft aan eene commissie opgedragen rapport te doen over de staatsregterlijke betrekking van Limburg tot 't Koningrijk der Nederlanden.

Koevorden, 5 *Junij*. Rogge *f* 4.50; Boekweit *f* 4.50; Boter, ned. pond *f* 0.50.

Hoogeveen, 6 *Junij*. Rogge *f* 4.85; Boekw. *f* 5.15; Haver *f* 3.00; Boter n. pond *f* 0.60.
Ter markt aangebragt: 260 mudd. Rogge; 80 mudd. Boekweit; 2 mudd. Haver; 220 pond. Boter.

Assen, 8 *Junij*. Rogge *f* 5.10 a *f* 4.60; Boekw. *f* 4.50 a *f* 3.90, Aardapp. *f* 1.50 a *f* 1.30; Boter ned. pond *f* 0.60 a *f* 0.57½; Hooi ».» n. p. *f* ».»; Stroo 100 n. p. *f* 2.00.
Aantal: 162 mud Rogge; 60 mud Boekweit; 80 mud Aardap.; 70 ned.p. Boter; 0 n.p. Hooi; 5000 n.p. Stroo; Wagens 87.

Groningen, 6 *Junij*. Tarwe *f* 6.00 a *f* 7.50. Rogge *f* 4.65 a *f* 5.45. Boekweit *f* 5.00 a *f* 5.70. Gerst *f* 2.60 a *f* 3.25, knobbe *f* 3.30 a *f* 3.90. Dikke haver *f* 2.50 a *f* 3.55. Voerhaver *f* 2.20 a *f* 2.45. Paardeboonen *f* 4.25 a *f* 4.90. Koolzaad *f* 9.50 a *f* 10.75. Gort grove *f* 6.25 a *f* 7.00, parel 100 ned. pond *f* 10.50 a *f* 11.50. Raapolie per vat *f* 34.00. Tarwe tot vorige prijzen met weinig handel. Rogge en boekweit 10 ct. hooger verkocht. Garst in een doen. Dikke haver 5 ct. en voersoorten 10 ct. hooger wel afgaande. Boonen als voren. Koolzaad prijshoudend. Gort niet driftiger.

Kampen, 5 *Junij*. Tarwe *f* 8.75 a *f* 9.25. Rogge *f* 5.40 a *f* 6.00. Boekweit *f* 4.80 a *f* 6.40. Garst *f* 3.80 a *f* 4.20. Boter $\frac{1}{8}$ ton *f* 14.75 a 15.50.

Amsterdam, 7 *Junij*. Werk. Sch. $2\frac{1}{2}$ pct $41\frac{5}{8}$ a $\frac{7}{8}$; dito 3 pct $48\frac{1}{2}$ a $\frac{11}{16}$; dito op resc. 3 pct » a »; Werk. Sch. 4 pct $63\frac{5}{8}$ a $64\frac{1}{8}$; O. I. leening 4 pct » a »; Am. Synd. $3\frac{1}{2}$ pct » a »; Handelm. $4\frac{1}{2}$ pct » a »; Haarlemmerm. 5 pct » a »; Aand. Rijnspoorw. $4\frac{1}{2}$ pct $64\frac{3}{5}$; Aand. Holl. Spoorw. » a ».
Deze week hebben onze fondsen zich iets verbeterd.

Op de jaarmarkt, den 30 Mei j.l. te Spijkerboor gehouden, waren aangebragt 877 varkens, welke bijna alle voor zeer hooge prijzen zijn verkocht, de oude voor *f* 20 a *f* 30, en de jonge *f* 5 a *f* 10.

Te *Assen*, bij VAN GORCUM EN COMP., Provinciale Drukkers.